252

omnem filium quem recepis. Audemus preces fundere. Tu enim pater noster es qui
dignatus es dicere: filius primogenitus meus israhel. Et quamquam lutum simus et opera
manuum tuarum et fictor noster sis nec vas figulo valeat respondere quare sic vel sic
factum sit. Tamen scientes etiam nos esse filios audemus dicere ne irascaris domine satis.
non iram vitamus nec ultra patientiam tuam quaeremus per quam thesaurizavimus
nobis iram in die irae. Sed hoc quaesumus ne irascaris nobis satis ne tempore ultionis atque
vindictae memineris iniquitatis nostrae sed magis respicias populum tuum qui quondam
tuus appellatus est populus. Et civitatis sanctuarii tui miserearis in qua invocatum est
nomen tuum quae civitas appellatur sion et hierusalem. Quam fluminis impetus
laetificat et in qua quondam fuit specula virtutum et pacis contemplatio domus
quoque tua id est templum sanctificationis nostrae et gloriae in qua laudaverunt te
patres nostri in ruinas et cineres concidit et incendio vastante deleta est ita ut nequaquam
in ea offerantur victimae non pascha celebretur non quicquam fiat de ceremoniis
quas tu fieri praecepisti. Sed omnia desiderabilia nostra versa sint in ruinas. Cum haec
igitur ita se habeant. Numquid domine superbis continebis misericordiam tuam
et tacebis adversarius blasphemantibus et adfligentibus nos atque humiliabis
non more solito sed nimis. quae omnia iudaei assyriorum et babyloniorum
temporibus putantes esse conpleta. Nos autem iuxta ea quae ex persona salvatoris
sequuntur. Apparui his qui non interrogabant invenitus sum ab his qui me non requi-
rebant. Ad tempus romanae victoriae universa referimus quae iosephus iudaice
scribtar historiae septem explicat voluminibus quibus inposuit titulum captivitatis
iudaicae id est M ω C I C. Et superfluum est ea sermone disserere quae oculis
pateant. Cum omnia desiderabilia eorum versa sint in ruinas et templum toto orbe
caelebratum in sterquilinium urbis nomen que a conditore appellabatur helia
et in habitaculum transierit noctuarum. frustra que cotidie dicunt in synagogis
suis. Superbis omnibus domine et sustinebis et adfliges nos atque humiliabis vehementer.
possumus autem haec referre et ad ecclesiam vel ad sci viri animam quae recte appellari
potest specula et visio pacis. Quando pater et filius et spiritus sanctus habitave in ea.
Si in vero vitio vel nostro vel populos huiuscemodi a domino sion fuerit derelicta statim
patebit incendio ignitarum diaboli sagittarum. Omnes enim adulterantes quasi
clibanus corda eorum et expulso pudicitiae frigore libidinis et in templo dei
flamma grassabitur. Ut quicquid in nobis gloriosum prius et inclitum fuit
corruat deleatur et pereat. Et impleatur illud quod in psalmis dicitur. Conbus-
serunt igni sanctuarium tuum prophanaverunt in terra tabernaculum nominis tui.
Quod solus potest ille restinguere de cuius ventre fluunt aquae viventis flumina.

EXPLICIT LIB XVII INCIPIT LIB XVIII IN ESAIA

In esaia propheta commentariorum.

© Bodleian Libraries
http://bibliotheca-laureshamensis-digital.de/view/bodleian_mslaudmisc455/0511